

UN NAIXEMENT, UNA RESPONSABILITAT

Totes les institucions —participant del seu context de persona— necessiten comunicar-se. El Museu de Granollers no podia ser-ne excepció car un dels seus condicionaments, a més del missatge dialogant que hi ha d'ésser propi, és l'equip de treball que es dedica a la recerca en els variats aspectes que aquesta tasca comporta.

L'arqueologia, la història, la geografia, les ciències naturals per una part, i tot el món de l'art, per l'altra, tenen la seva representació física en les sales d'exposició. És cert que de les vitrines, quan un museu és viu, ha de sortir una expressió comunicativa prou clarificadora per establir un nodrit diàleg amb el visitant. Malgrat tot, un centre museístic seria quelcom incomplet si no anés acompanyat de la investigació, de l'estudi de les peces que acomboia, de la seva metòdica ordenació i de la divulgació del seu contingut a tots els nivells.

La nostra revista "Lauro" neix d'aquests imperatius com una necessitat. Desitja ser pont d'enllaç entre els que practiquen l'estudi, però, a l'ensem, té l'enyorat propòsit d'obrir portes i projectar els afanys de la nostra institució al més ampli sector possible, fent desaparèixer les prevencions i els recels que encara graviten sobre aquests recintes. Un museu voldríem que tingués —valgui la imatge— els equivalents d'un acollidor jardí o d'un hort, on les flors i els fruits fossin oferta generosa, indiscriminada per nodrir pensaments i esperits, realitats significades de l'agudesa humana. Mentiríem si diguéssim que, alhora que la satisfacció que dona traduir realitzacions, no haguéssim intuït el risc que aquesta iniciativa comporta. Hem vist néixer moltes publicacions d'aquesta mena i molt poques han crescut i arribat a l'adolescència. Ningú, però, en el nostre cas no podrà dir que el propòsit és fruit malaltís de la improvisació doncs hem deixat passar els anys sense pronunciar-nos. Menys encara pot obeir al caprici ni a cap mena de tendència estranya que s'allunyi d'un esperit responsable de treball que, volent fer honor als imperatius de la institució, desitja complementar la seva tasca amb la prestació informativa al servei dels estudiosos i de tots els estaments socials. Una revista és quelcom molt complex, car és el producte d'un equip d'especialistes que accepta encaixar-ne en unes normes de treball molt estrictes que, a part del seu contingut seriós i ben explicat, accepten un calendari de publicació i continuïtat subscrit amb el sector públic que li ha de concedir el degut suport.

Sense aquestes estimacions la revista tindria els seus dies de supervivència mesurats i amb ella s'enterrarien il·lusions i positivitats.

Estem segurs que els nostres suggeriments tindran una comprensió manifesta i que la revista "Lauro" gaudirà d'un suport general que, unit al nostre altruista propòsit, li concedirà llarga i profitosa vida. Per endavant, a tots els nostres amics i col·laboradors, el millor agraïment per la comprensió i l'ajut que puguin atorgar-nos.

Antoni Joch i Cuspinera
Director del Museu de Granollers